05/10/2025

5 Οκτωβρίου: Εορτάζει η Αγία Μεθοδία της Κιμώλου

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, σύμφωνα με το αγιολόγιο της Εκκλησίας, τιμούμε τη μνήμη της Μάρτυρος Χαριτίνης, του Ιερομάρτυρος Ερμογένους και της Οσίας Μεθοδίας της Κιμώλου.

- Του ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ, Θεολόγου – Καθηγητού

Αγία Μεθοδία της Κιμώλου

Οι όσιες γυναίκες συναγωνίστηκαν επάξια τους οσίους άνδρες σε πνευματικούς αγώνες και αγιότητα. Η Εκκλησίας μας έχει να επιδείξει μια πλειάδα οσίων γυναικών, οι οποίες λαμπρύνουν το εκκλησιαστικό στερέωμα. Μια από αυτές υπήρξε και η αγία Μεθοδία η εν Κιμώλω. Μια σύγχρονη οσιακή σημαντική μορφή.

Καταγόταν από τη νήσο Κίμωλο και γεννήθηκε την 10η Νοεμβρίου 1865 από γονείς θεοσεβούμενους και ενάρετους. Ο πατέρας της ονομαζόταν Ιάκωβος και η μητέρα της Μαρία, το δε επίθετό της ήταν Σάρδη. Στην οικογένεια υπήρχαν τρεις γιοι και πέντε θυγατέρες. Η δεύτερη από αυτές ήταν η Ειρήνη, η οποία μετονομάστηκε αργότερα σε Μεθοδία. Από μικρό κορίτσι διακρίνονταν για τη σεμνότητά της, την πίστη της στο Θεό και την υπακοή της. Ήταν στολισμένη με αρετές και καλοσύνη και για γι’ αυτό ξεχώριζε από τα άλλα κορίτσια της οικογένειας και της περιοχής. Οι φτωχοί και αγράμματοι γονείς της φρόντισαν να τη μεγαλώσουν με παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Της εμφύτευσαν βαθειά στην ψυχή της την αγάπη στο Χριστό και την αφοσίωση στην Εκκλησία.

Σε νεαρή ηλικία, όπως ήταν η συνήθεια της εποχής, αποφάσισαν οι γονείς της να την παντρέψουν με έναν νέο ναυτικό από τη Χίο. Η Ειρήνη, αν και είχε άλλα σχέδια για της ζωή της, να ακολουθήσει τον μοναχικό βίο, να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στο Θεό, υπάκουσε στους γονείς της να μην τους λυπήσει. Χωρίς λοιπόν τη θέλησή της, παντρεύτηκε τον νέο Χιώτη. Όμως η ευσέβεια της Ειρήνης δεν έπαψε και μετά το γάμο της. Τηρούσε με ακρίβεια τις νηστείες, εξομολογούνταν τακτικά και κοινωνούσε αδιάκοπα. Ποτέ δεν παραπονέθηκε για την ματαίωση των σχεδίων της να ακολουθήσει τον μονήρη βίο. Τιμούσε το σύζυγό της και ουδέποτε του φανέρωσε τον κρυφό πόθο της να ακολουθήσει τον Νυμφίο της ψυχής της Χριστό. Μέσα στην ψυχή της έτρεφε την ελπίδα πως κάποτε ίσως πραγματοποιούνταν ο ευσεβής πόθος της.

Ύστερα από λίγο καιρό συνέβη το απροσδόκητο. Το πλοίο που εργάζονταν ο σύζυγός της ναυάγησε στα παράλια της Μ. Ασίας και εκείνος κατέστη αγνοούμενος, αφού δεν επέστρεψε ποτέ στο σπίτι του. Προφανώς είχε πνιγεί. Μάταια τον περίμενε για πολύ καιρό η Ειρήνη. Όμως αφού είδε ότι δεν εμφανίζονταν, αποφάσισε να ικανοποιήσει την παιδική επιθυμία της να ζήσει πλέον ως μοναχή. Πήγε στον επίσκοπο Σύρου Μεθόδιο και του ζήτησε να ντυθεί το μοναχικό σχήμα. Εκείνος δέχτηκε και την έκειρε μοναχή στην Ιερά Μονή Οδηγήτριας Κιμώλου, δίνοντάς της το μοναχικό όνομα Μεθοδία.

Για τη Μεθοδία ανοίχτηκε μπροστά της ένας νέος δρόμος πνευματικού αγώνα. Η ψυχή της αισθάνονταν απέραντη αγαλλίαση και ευχαριστούσε μέρα και νύχτα το Θεό, που την αξίωσε να νοιώσει τις μυστικές εμπειρίες της ασκητικής ζωής. Άρχισε να μελετά με πάθος ασκητικά βιβλία, θέλοντας να εφαρμόσει η ίδια τα παραγγέλματα των αγίων ασκητών της Εκκλησίας μας. Άρχισε με ακρίβεια την εφαρμογή τους. αδιάλειπτη προσευχή, νηστεία, αγρυπνία και θεωρία. Ακολουθούσε τον αγώνα αποκοπής των παθών και της νεκρώσεως του παλιού εαυτού της. Ενωρίς φάνηκαν τα σημάδια της αγιότητά της.

Θεώρησε καλό και ωφέλιμο να ζει σε απομόνωση, ώστε να μην αποκόβεται από την προσευχή και τη θεωρία του Θεού. Κλείστηκε σε ένα μικρό κελί στη θέση «Στιάδι», μέσα στο Κάστρο της Κιμώλου, κοντά στον Ιερό Ναό της Γεννήσεως του Σωτήρος. Εκεί ζούσε με αδιάλειπτη προσευχή και ουράνιες αναβάσεις. Έβγαινε σπάνια από το κελί της και μόνο σε επείγουσα ανάγκη, ιδιαίτερα να προσφέρει τη βοήθειά της σε ανθρώπους που την είχαν ανάγκη. Άλλωστε έτρεφε απέραντη αγάπη για όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα για τους ενδεείς, τους οποίους ωφελούσε όσο μπορούσε.

Έγκλειστη η Μεθοδία στο στενό κελί της ζούσε ως επίγειος άγγελος. Ο ύπνος της ήταν ελάχιστος, η τροφή της στοιχειώδης. Κατά τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή δεν έβγαινε καθόλου από το κελί της. Ζούσε με ελάχιστη ξηρή τροφή και νερό, τα οποία της τα έδιναν από ένα μικρό παράθυρο του κελιού της και εκείνη τους ανταπόδιδε λίγο λάδι από το ακοίμητο καντήλι του κελιού της. Οι ευσεβείς κάτοικοι της Κιμώλου, το έπαιρναν με ευλάβεια και άλειφαν με αυτό τους ασθενείς, οι οποίοι, σε πολλές περιπτώσεις γινόταν καλά με τις ευχές της αγίας μοναχής.

Μια από τις αρετές της ήταν τα αστείρευτα δάκρυα για τον εαυτό της, τον οποίο θεωρούσε αμαρτωλό και για τη σωτηρία του κόσμου. Η προσευχή της συνοδεύονταν πάντα από ποταμούς δακρύων και γι’ αυτό είχε αποτελεσματικότητα η προσευχή της. Μια άλλη ευσεβής ενασχόλησή της στο κελί της ήταν η ανάγνωση θεοφιλών συγγραμμάτων. Τα θεία λόγια της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Εκκλησίας μας την έθελγαν και την ευχαριστούσαν αφάνταστα. Ζούσε για το Χριστό και είχε πάψει να ζει για τον εαυτό της. Το λιπόσαρκο ασκητικό της σαρκίο είχε μεταβληθεί σε σκεύος και κατοικία του Αγίου Πνεύματος και γι’ αυτό αξιώθηκε πολλών θαυμάτων.

Η φήμη της αγίας ασκήτριας είχε διαδοθεί σε όλο το νησί, αλλά και στα άλλα νησιά του Αιγαίου. Πολλοί έτρεχαν στο μικρό κελί της, κυρίως γυναίκες, για να

ακούσουν λόγια πνευματικά και παρηγορητικά. Ποτέ δεν αρνούνταν να τους δεχτεί. Ως στοργική μητέρα τους άκουγε, τους συμπονούσε και τους ωφελούσε με τις νουθεσίες της. Πάμπολλες κουρασμένες και βασανισμένες ψυχές βρήκαν στην Μεθοδία παρηγοριά και οδηγήθηκαν στη μετάνοια και τη σωτηρία. Δίδασκε με όλη τη δύναμη της ψυχής της την αγάπη, την υπομονή και την καρτερία στις αντιξοότητας της ζωής.

Έτσι πολιτεύτηκε η αγία μοναχή, ωφελώντας τον εαυτό της και τους άλλους. Ο Κύριος την κάλεσε κοντά Του την Κυριακή 5 Οκτωβρίου του έτους 1908 σε ηλικία μόλις 43 ετών. Την επομένη της κοιμήσεώς της παρατηρήθηκε η ευκαμψία των μελών του λειψάνου της, ως τεκμήριο της αγιότητάς της. Ο πιστός λαός της Κιμώλου κήδεψε πάνδημα την αγία μοναχή. Αργότερα έγινε ανακομιδή των ιερών λειψάνων της, τα οποία τοποθετήθηκαν στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Κιμώλου και αποτελούν πηγή θαυμάτων. Η μνήμη της αγίας Μεθοδίας τιμάται στις 5 Οκτωβρίου.

ΘΕΟΔΟΣΙΑ
Η ΕΝ ΚΥΖΙΚΩ